

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

24. An qui unico voluntatis actu vult plures homines occidere, committat
plura peccata? Et quid in praedicto casu, si unus esset pater proprius, alius
Sacerdos, alter verò saecularis? Ex part. 7. ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76393](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76393)

dicendum est. talem circumstantiam non esse in Confessione aperiendam, vt rectè notauit, licet ipse contrariam sententiam teneat, Valquez in 3. part. tom. 4. quæst. 91. art. 1. c. dub. 4. num. 8. vbi sic asserit: Hoc dixerit in opinione hac, quam credo probabiliorem, in eodem actu esse posse duplicem malitiam solo numero differentem, cuius contrariam non existimo improbabilem: & secundum illam, qui eam sequuntur tenentur dicere, eam circumstantiam non esse necessariam in Confessione explicandam.] Ita Valquez.

3. Et idem ex neotericis docuit hanc sententiam, ex nostris P. Megala in 1. part. lib. 5. cap. 12. num. 4. vbi expressè aduersus Azorium probat, quòd si aliquis vnico actu voluntatis decem homines occidere velit, non tenetur quantitatè huius casus in Confessione explicare: quia, præter rationes adductas, sicut vnicus & indiuisibilis actus charitatis erga decem homines vnica, & indiuisibilem charitatem habet; ita vnicus, & indiuisibilis actus odij erga totidem homines, vnica, & indiuisibilem habet malitiam: sed, qui vnico actu voluntatis decem homines vellet occidere, vnico actu odij haberet: ergo sufficeret, hanc tantum in Confessione explicare. Nisi tamen vnico actu voluntatis vellet plures occidere, quorum vnus est pater proprius, alter Sacerdos, alter secularis: in quo casu vnico committeret peccatum; sed plures habens deformitates, scilicet homicidij, parricidij, & sacrilegij. Sicut qui vno actu voluntatis desideraret, & delectaret se de tribus foeminis, quarum vna esset Monialis, altera coniugata, & altera soluta: secus, si omnes tres essent solutæ, vel coniugatæ, vel Moniales: nam in hoc vltimo casu, non autem in primo, sufficit, si penitens dicat, se moralem delectationem habuisse super Moniali, vel soluta, vel coniugata: & non erit necessariu dicere, delectationem fuisse super tres Moniales, vel tres solutas, vel tres coniugatas: quia, vt dictum est ex sententia supradictorum DD. obiecta tantum diuersa numero non multiplicant peccata, sed aggrauant. Et idem dicendum erit secundum hos DD. in casu, quo quis vno actu voluit omittere Officium per mensem, vel ieiunium per totam Quadragesimam: sufficeret enim, si diceret in Confessione, se voluisse frangere ieiunium, vel Officium non persolvere. His tamen non obstantibus, puto, contrariam sententiam Valquez amplectendam esse, & ita in praxi obseruari, & docet nouissimè Granada in part. 2. D. Thoma contr. 7. tr. 2. disp. 5. n. 10. & Malden- sium etiam in p. 2. q. 29. art. 4. disp. 99.

RESOL. XXIV.

An qui vnico voluntatis actu vult plures homines occidere, committat plura peccata? Et quid in predicto casu, si vnus esset Pater proprius, alius Sacerdos, alter vero secularis? Ex part. 7. tr. 11. & Misc. 2. Ref. 32.

Hanc sententiam alibi pertractaui, & quia questio est difficilis non desinam hic apponere opinionem Ioannis Caramueli in Regulam D. Benedicti, disp. 62. num. 910. vbi sic ait: Vnitas moralis defumitur ab actu voluntatis, non à re physica. Hinc patet, duo esse peccata, velle eundem hominem occidere diuersis actibus. Puta, si Petrus vellet interficere Ioannem & postea voluntatem hanc retractatam iterum excitaret; quia licet Ioannes in esse physico sit vnus, prout in voluntate Petri est, est duplex: fuit enim obiectum duorum actuum. Hinc patet, etiam esse vnico peccatum, velle vnico voluntatis actu occidere duos; quia, licet hi sint plures in genere physico, in voluntate sunt per modum vnus;

nam vnus actus non datur nisi vnum obiectum: unde, licet velle occidere duos sit maius peccatum, quam velle occidere vnum, non tamen est duplex peccatum. Quare in mea sententia, quæ tenet circumstantias, maximè aggrauantes, non esse in confessione aperiendas, si fieret illi in confessione dicere, volui semel occidere; quia non voluerat bis, vt supponitur; quod autem voluerit vnum, aut quatuor actum aggrauat, sed non multiplicat, & ita solum est extensio materialis, nec est opus vt explicetur. Ac propterea volens vnico voluntatis actu occidere Patrem suum, & vnum Sacerdotem, deberet in Confessione dicere: Volui semel occidere, & erat in hoc actu circumstantia Parricidij, & sacrilegij; nec teneretur explicare, vtrum idem esset Pater qui Sacerdos, an diuersus; quia Parricidium, & sacrilegium, sunt circumstantiæ mutantes speciem, ideoque necessario manifestandæ Confessario: quod autem iste Sacerdos, & Pater distinguantur in esse physico vel non, est quid peccato materiale. Ita Caramuel; cuius doctrinæ multum fauet Cardinalis de Lugo de Sacram. Pœnit. disput. 16. sect. 4. num. 135. & seq. Licet postea num. 141. asserat voluntatem occidendi plures communiter non explicari bene in confessione dicendo feci homicidium, aut habui voluntatem homicidij: Et nouissimè opinionem Caramueli tanquam probabilem admittit Ioann. Machadus de Perfecto Confess. tom. 1. lib. 2. part. 1. tract. 2. docum. 1. num. 3.

RESOL. XXV.

An qui successiue, & vno impetu ter, v.g. fornicaretur, committat tria peccata, vel vnum? Et pro firmanda doctrina huius questionis alij diuersi casus adducuntur in textu huius Resolutionis, sed iam omnes in suis proprijs Resolutionibus in hoc tractatu discutuntur, vel iam sunt discussi: Ex part. 11. tr. 1. & Misc. 1. Ref. 2.

Vnum tantum peccatum committere nominatim contra me contendit probare sapientissimus & amicus Ioannes Caramuel in Theologia fundamentali fundam. 29. numero 494. vbi sic ait: Si quis vnico luxuriæ impetu ad multas foeminas accederet, & à fortiori si pluries ad eandem, vnico peccatum committeret: Quod etiam dici debet, si dialecticari velimus; sed quid est vnus luxuriæ impetus? Videretur ille qui vna nocte suæ Amasiæ condormit; vnico luxuriæ impetu commotus esse: Hanc opinionem tenet Zanardus Dominicanus, qui in direct. Confess. part. 1. de sacrament. pœnit. cap. 18. fol. 204. docet, qui tota nocte Amasiam habuit apud se, non debere dicere, ego eam cognoui tot vicibus, sed feci quod potui, modò non habuerit interruptionem mentis, vel operis. Legunt Zanardum aliqui, & nesciunt cur obliget ille penitentem ad dicendum, feci quod potui, cum videatur penitens ex eiusdem fundamentis satisfacere dicens, semel sum fornicatus, legit illum Diana part. 3. tract. 4. resol. 67. & ait (sed fallitur; nam opera illa consummata sunt distincta peccata in Confessione aperienda: nec vnico respicit, & ordinatur ad alterum. Ergo, &c.) sed quid Zanardo Diana, si referret opinionem, docentem cum, qui consequenter multas blasphemias euomit vnico peccatum committere, & adderet (ita Diana part. 3. tract. 4. resol. 163. sed fallitur; Nam singulæ blasphemias, sunt singulæ, diuersæ iniuriæ, diuersæ actiones peccaminosæ; & diuersa peccata, & in confessione aperienda; Vna enim blasphemia nullo modo ordinatur ad

Sup. hoc in Resol. 1. not. præterite in eod. §. ante medium & post mediū.

Sup. hoc sup. in Ref. 15. §. Sed & in alijs §§. eius annot. & lege etiam Resol. not. seq.

Sup. hoc inf. in Ref. 118. & in alijs Ref. §§. eius annot.

Quæ hic est inf. Ref. 165. §. In Ref. 39. &c.

Quæ hic est inf. Ref. 29. in eius §. vlt. & in alijs eius not.